

Ja n'hi ha prou

Encara i per a vergonya nostra, aquest grup de pertorbadors assalariats s'han pogut fer respectar com a representants d'una força que només per covardia, per deixadesa de la dignitat ciutadana, poden aparentar. I bé, això deu acabar-se. S'ha d'acabar costi el que costi.

No concedim a ningú un esperit més amplemment liberal que el nostre, però una cosa és llibertat i una altra ben diferent és el llibertinatge; una cosa és la defensa de les reivindicacions obreres—que són les nostres—i una altra és el seguir impunement la trastallera d'assassinats que en nom dels ideals *libertarios* vénen cometent els perniciosos elements que s'apleguen sota l'organització de les tres lletres. I és que cal reaccionar davant

d'aquesta actuació disolvent de criminals vulgars, que amaguen llur baixesa sota el nom d'un ideals massa nobles, excessivament elogiabls per a poder ésser sentits pels qui no tenen altre argument que la coacció i la pistola.

Perquè si a ningú no se li ocrerà de sacrificar una vida humana per a conservar la d'un sol membre del cos, tampoc hem de permetre el que aquesta part podrida, corrompuda, del cos social que forma les bandes de pistolers, mestresses circumstancials de l'organització obrera, vagi extenent-se com a cranc devorador, per totes les altres capes socials, les quals sembla que ja van contaminant-se'n.

S'imposa una acció de cirurgia allà on la medecina ha resultat estèril. No cal oblidar que no és mereixedor de

la llibertat aquell que no sap ésser lliure, aquell que d'ella no sap fer-ne un bon ús.

Perquè l'exercici de la llibertat individual acaba precisament allà on el seu abús pot perjudicar la colectiva; perquè la primera deu estar supeditada a la segona: cal separar de la collectivitat els elements que li siguin perjudicials. De la mateixa manera que amb la més gran dolor hem d'aïllar els llebrosos i folls del cos: cal fer-ho ara amb els que ho són de l'esperit.

I això, cal que sigui fet ràpidament i enèrgicament. No hem de detenir-nos a considerar sensibleries inútils, per tal com no mereix pietat aquell qui no és capaç de sentir-ne. Massa temps hem aguantat les intemperàncies d'aquest sector d'inadaptats, avui tan cridaner i fatxenda com silencios i manso fou durant els set anys indignes, en el transcurs dels quals no donà la més lleugera senyal de virilitat ni energia.

Per alguna cosa la majoria dels ciutadans ens hem donat un règim i una llei que tenim dret a reclamar sigui acomplerta perquè és tan generosament liberal que permet a tots, per distants que siguin les respectives ideologies, de propagar-les i defensar-les i a la vegada ens assegurarà la més perfecta convivència.

Cal fer entrar en la República els que encara no ho han fet; és convenient fer-los comprendre que aquesta els dona prou camins democràtics i legals per a poder maldar i per aconseguir llur emancipació, però als que es resisteixin, als que a la nostra generositat oposin la traïdoria de la seva pistola homicida, cal separar-los i si és necessari eliminar-los.

Ens estimem massa Catalunya i la República perquè poguem permetre ara que quatre pistolers analfabets vinguts de fora ens les malmetin.

Benvinguts sien els germans que des d'altres terres vénen a col·laborar amb nosaltres en la nostra lluita pel progrés de la Humanitat, però els altres, via fora! I quant més aviat millor.

JAUME ORELLANA TORRES

LLEGIU CADA DIA

“La Humanitat”

COMPREU

J. AIGUADER

- «La lleialtat a l'època»
- «Catalunya i la Revolució»
- «Amb Catalunya i per Catalunya»
- «Elogi dels Metges i de la Medicina»

A. ESCLASANS

- «Primer llibre del sistema»
- «Ritmes» (quatre volums)
- «Víctor o la rosa dels vents»
- «Històries de la carn i de la sang»

LL. CAPDEVILA

- «Barcelona, cor de Catalunya»
- «Per la Justícia i per la Llibertat»
- «Memòries d'un llit de matrimoni»
- «Venus i els bàrbars»

S. PERARNAU

- «La rel»
- «Cuques de llum»

L. AYMAMÍ I BAUDINA

- «Macià»